

Posudek na diplomovou práci BcA. Veroniky Půlpánové

Divadelta, z.s.

61 stran textu, literatura, přílohy

Vybírám z abstraktu diplomové práce: „*Cílem této práce je předložit portrét spolku Divadelta... „, ...“diplomová práce nabízí komplexní analýzu toho, co se pod názvem Divadelta skrývá...“*: do třetice pak uvádím formulaci zaměření diplomového úkolu z Úvodu: „*Cílem diplomové práce je objasnit v čem tkví způsob práce Divadelta...“* Formulace zaměření odborného textu jsou pro jeho posouzení podstatné: podívejme se tedy, jak autorka postupuje k naplnění svých záměrů.

V první části jsou představeny určité rámce a obecnější elementy činnosti spolku: principy činnosti, místo spolku v divadelně výchovné práci, funkce divadla fórum, záměry a stěžejní ideje práce Divadelta (divadelnost, kvalitní herecká práce atp.). Akceptuji vyjádření autorky, co jejím cílem není, tj. představit divadlo ve výchově, divadlo utlačovaných a divadlo fórum v plné šíři, zároveň se domnívám - protože jí jde o postižení specifiky postupů Divadelta – by stručná obecná východiska (teatrologická, pedagogická) napomohla větší konzistenci výkladu, bez výkladových skoků (např. odskok k dramatické výchově na školách). Silným konceptem pro práci této divadelně výchovné skupiny je koncept prevence: domnívám se, že by měl patřit k výše zmíněným žádoucím východiskům pro charakteristiku specifiky činnosti spolku. (Např. předpokládám určitou proměnu, pokud jde tým do prostředí, kde funguje v sekundárně preventivních souvislostech).

Text pokračuje historickým exkurzem a charakteristikou týmu Divadelta, dále je pak prezentován pohled na specifické postupy v práci týmu: čtenář tak může získat vcelku konkrétní informace o požadavcích na příběh a postavy, na metody divadla fórum (diskuse, hra v roli, improvizované jednání, horké křeslo aj.). Obdobně konkrétně jsou podány informace o činnosti jokera a přípravě inscenace.

Kapitola diplomové práce Divadelta v akci přináší popis programů pro školy včetně akcentu na specifiku pro ten který typ školy (mateřská, základní I. a II. stupeň, střední), představen je krátce i program pro pedagogy a program připravovaný. Detailněji je popsán program „Připoutaná“ (nástrahy internetu) se záměrem ilustrovat principy, postupy i metody všech programů Divadelta. Přínosem tohoto popisu jsou zejména vytipované situace, vhodné pro intervenční mechanismy a pojmenování jejich edukačního potenciálu. Kapitola je doplněna několika zajímavými pohledy na realizaci programů na školách, určitými postřehy z realizace: první z nich je převzatý z článku autorky, další se týká potlesku atp. Pohled o koncentraci a uvolnění je však podle mého názoru tematicky vázán spíše k předchozímu výkladu o stavbě programů a měl by být umístěn v tomto kontextu.

Komentáře k stylistické úrovni textu:

Soudím, že by stálo za to, aby autorka v odborném stylu byla preciznější – např. výčet zásad a principů nazývá cíli (s. 11), výklad postupů divadla ve výchově pak vztahuje k definici (!) jedné z pedagogických disciplín – sociální pedagogiky (s. 13), práce v malé skupině je spíše podmínkou pro uplatnění metod divadla fórum než jeho vlastní metodou (s. 37-38).

Obdobně i jazykové úrovni by měla být věnována větší pozornost: občasné chyby v interpunkci, „pedagogů, jenž.“(s.51), „vyset“ (s. 50), občasné překlapy aj.

K práci se zdroji:

Autorka by tu měla být rozhodně pečlivější: v textu odkazuje na D. Moore, v literatuře ji však uvedenou nemá. V seznamu literatury je uveden článek Dramatická výchova (2001) s mým autorstvím: zřejmě autorka zaměnila za autorství Dany Svozilové?

Autorka svůj text uzavírá tím, že cíle diplomového úkolu naplnila. V každém případě v tomto textu zaznamenává poměrně přehledně úsek činnosti spolku, jehož činnost má smysl, důležité poslání, spolku, který má kus poctivé práce za sebou (a nadějný před sebou). Uvažuji o tom, zda byl (anebo mohl být) pohled jedné z členek týmu více pohledem „zevnitř“. Zkusím to vysvětlit na slově portrét, který autorka používá pro vysvětlení záměru textu. Na jejím portrétu spolku rozeznáme důležité rysy, některé partie jsou důkladněji prokresleny: víme však, co je za tím, co nám vyjevuje? (Portrét dělá portrétem to, jak jde autor hlouběji pod tvář, která se nastavuje k zobrazení.) Slíbená „komplexní analýza“ by možná byla komplexnější, kdyby postihla kritické momenty činnosti lidí v Divadeltě, jejich diskuse nad fungováním programů a jejich dosahem, pojmenování slepých uliček, kdyby dala více zaznít individuálním hlasům týmu atp. Komplexní analýza by také měla podle mého názoru zahrnout důkladnější rozbor evaluačních výroků, který se projevuje v proměně činnosti Divadely, příp. metodických materiálů pro školy atp. Z tohoto úhlu pohledu je mi trochu líto nevyužití šance zprostředkovat něco, co je nám lidem zvenku opravdu jen obtížně dostupné.

Otázky pro obhajobu:

Prosím autorku, aby jasněji vysvětlila svoji formulaci o tom, že práce s dětským publikem je (oproti s dospělými) více konkrétní a jednoznačná, čímž napomáhá čitelnosti (s. 34).

Jak je míněn výrok, že pro pedagogy není program (Super učitelka) tolik edukativní jako pro děti?

Diplomovou práci BcA. Veroniky Půlpánové doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci C.

7. srpna 2020

Doc. PhDr. Hana Kasíková, CSc.